

Andrzej Koperski

Przemyśl, ul. Krasieńskiego

Informator Archeologiczny : badania 14, 260-261

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

uwagę zasługuje odkrycie trzech pochówków z obstawami kamiennymi w formie kół o średnicy od 3,5 do 4,5 m. Były to prawdopodobnie zniwelowane dzisiaj kurhany oraz dwóch grobów z prostokątnymi konstrukcjami kamiennymi o wymiarach 1,5 x 2,0 m.

PRZEMYŚL
ul. Rycerska

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansował WKZ w Przemyślu. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko staromadzialskie z X wieku i obiekty z osady późnorzymskiej.

Stanowisko położone jest w dzielnicy Zasanie na wyodrębnionym wycinku jednego ze wzgórz, po lewej stronie Sanu.

Badaniami objęto północno-wschodni rejon stanowiska zagrożony wykopami pod magistralę wodociągową. Grobów nie odkryto, ponieważ eksplorowano obszar poza zasięgiem cmentarzyska.

Odsłonięto natomiast fragmenty kilku obiektów z osady prahisterycznej. Na szczególne omówienie zasługuje obiekt 18 - ziemnianka o kształcie czworokątnym z zaokrąglonymi brzegami, w przekroju nieckowata, wymiarów 3 m x 2,5 m. Niejednorodne wypełnienie wydaje się wskazywać na dwufazowe użytkowanie obiektu.

W obiekcie wystąpiły fragmenty ceramiki kuchennej, ułamki naczyń o formie garnkowatej z ornamentem paznokciowym wzdłuż ukośnie krzyżujących się linii, wystąpił też fragment czarki z uchem. Odmienne formy reprezentował fragment stożkowatego kubka oraz fragment wylewu dzbana. Pierwszy być może należy wiązać z kulturą lipicką /?/, drugi z kulturą czerniachowską /?/. Ponadto w obiekcie natrafiono na dwa przęśliki gliniane.

Na podstawie materiału obiekty można wstępnie datować na późny okres rzymski, względnie na schyłkową fazę okresu wczesnorzymskiego.

Materiały i dokumentację złożono w Muzeum Okręgowym w Przemyślu.

PRZEMYŚL
ul. Krasieńskiego

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansował WKZ w Przemyślu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko i osada z okresu wczesnośredniowiecznego.

Stanowisko położone jest w dzielnicy Zasanie, na niskiej zabudowanej, lewej terasie Sanu. Badania ratownicze podjęto w związku z budową

bloku mieszkalnego. Przebadano obszar o powierzchni około 114 m². Odkryto 8 grobów szkieletowych stanowiących fragment cmentarzyska wczesnośredniowiecznego oraz 4 obiekty z wczesnośredniowiecznej osady.

Groby wystąpiły na głębokości 110-130 cm. Uchwycono zarysy prostokątnych jam grobowych. Szkielety ułożone były w pozycji wyprostowanej na wznak, z rękami wyprostowanymi wzdłuż tułowia, w jednym /nr ?/ szkielet złożony był na lewym boku, z rękami zgiętymi ku głowie. Większość pochówków zorientowana była na osi W-E, głową ku zachodowi, jeden /nr 8/ głową ku wschodowi. Natomiast groby nr 4 i 7 usytuowane były na osi NS, pierwszy głową ku północy, drugi ku południowi. Stwierdzono układ rzędowy grobów. Grób nr 2 nawarstwiał się na grób nr 3, co stanowi ważny przyczynek do chronologii względnej. Wyposażenie grobów: nr 3 - naczynie, fragment zauszniczy, 2 kabłączki skroniowe, nr 5 - nóż żelazny, fragment przedmiotu żelaznego, nr 6 - fragment noża żelaznego, pierścionek srebrny, fragment naczynia glinianego, nr 8 - nóż żelazny, krzesiwo, skałka do krzesiwa, grociki strzał, naczynie gliniane. Pozostałe były bez wyposażenia. Groby można wstępnie datować na XI-XII wiek.

Pozostałe 4 obiekty należy wiązać z wczesnośredniowieczną osadą. Najbardziej interesujący to dwukomorowy piec garncarski, jama przypieczowa oraz owalna jama z całymi naczyniami występująca pod grobem 2 i 3. Z obiektów uzyskano kilkaset ułamków naczyń z różnorodnie uprofilowanymi krawędziami; często zdobionych ornamentem w postaci poziomych żłobków, sporadycznie liniami falistymi.

Materiał archeologiczny wystąpił również na wtórnym złożu w wykopach nowożytnych, natrafiono m.in. na pectorał bizantyjski.

Ze względu na wielofazowość i podwójną funkcję stanowiska trudno o bliższe sprecyzowanie chronologii poszczególnych obiektów. Można je wstępnie datować na młodszą fazę okresu wczesnośredniowiecznego.

Materiał i dokumentację z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Przemyślu.

PUCK - Zatoka
woj. gdańskie

Stacja Wiedzy o Regionie
w Pucku

Badania prowadził mgr Wiesław Stępień przy współudziale Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Łodzi i Klubu Archeologii Podwodnej "Tryton" w Bydgoszczy. Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna.

W 1979 roku rozpoczęto systematyczne prace badawcze w wodach Zatoki Puckiej, na której dnie odkryto /w latach 1977-1978/ relikty